

Rudolf Rocker

Johann Rudolf Rocker (Mainz, 25 maart 1873 - nabij Westchester County, 19 september 1958) was een invloedrijk anarcho-syndicalist uit Duitsland. Hij zou een belangrijke theoretische en organisatorische bijdrage leveren aan de ontwikkeling van de internationale anarcho-syndicalistische beweging.

Portret Rudolf Rocker

Biografie

Rudolf Rocker wordt op 25 maart 1873 in Mainz geboren. Als hij 5 jaar is sterft zijn vader, enige jaren later zijn moeder. Als hij 14 jaar is komt hij op een katholieke school terecht, waar hij ontsnapt. Hij probeert zich als scheepsjongen in zijn levensonderhoud te voorzien. Rocker gaat op jonge leeftijd in de leer voor meerdere vakken als loodgieter en kleermaker. Uiteindelijk stopt hij hier echter mee en richt hij zich op boekbinden.

Zijn eerste politieke stappen zet hij in de vakvereniging voor boekbinders ca. 1890. Daar raakt hij met de werken van [Johann Most](#)[1] en [Michael Bakoenin](#)[2] bekend, die zijn latere leven zullen vormen. Hij sluit zich aan bij de *Sozialdemokratische Partei Deutschlands* (SPD), maar komt als aanhanger van de "Jungen"[3] (vert. Jongen) in conflict met de partij en wordt om deze reden wegens "belediging van rijksdagvertegenwoordiger Frans Joest" uit de partij gezet.

In 1891 reist hij naar Brussel naar het congres van de Internationale en begint met het verspreiden van illegale propaganda in Mainz (DE) en omgeving. Hier maakt hij kennis met [Sepp](#)[4] en [Fritz](#)[5] Oerter.

In november 1892 emigreert Rocker naar Parijs, waar zich op dat moment vele gevluchte anarchisten en sociaal-democraten uit Duitsland bevinden. Hier leert hij o.a. B. Bernard[6] en Paul Kampfmeyer[7] kennen, evenals [Émile Pouget](#) - uitgever van het satirische anarchistische tijdschrift *Pere Peinard*. Ook met [Jean Grave](#) ontmoette hij - redacteur van het blad *La révolté*. In 1895 wordt hij Frankrijk uitgewezen en reist hij naar Londen. Daar neemt hij in 1896 deel aan het Londense congres van de Internationale. In 1898 probeert hij de Verenigde Staten in te reizen, dit mislukt echter. Hij keert terug naar Londen en verspreid succesvol anarchistische propaganda in het Londense East End. In dat jaar wordt Rudolf Rocker ook de uitgever van het Jiddische *Arbeter Fraint* (vert. Arbeidersvriend), en het met onderbrekingen verschijnende *Germinal*.

In 1907 is het de gedelegeerde van de Federatie van Joodse Anarchisten bij het [Internationale Anarchistische Congres in Amsterdam](#), waar hij samen met [Errico Malatesta](#) en [Alexander Schapiro](#) tot secretaris van de [Anarchistische Internationale](#) wordt verkozen. Deze internationale zou van 1907 tot 1911 bestaan.

Van 1914 tot 1918 word hij verschillende keren opgepakt en komt hij als “vijandige buitenlander” meermaals in Britse gevangenissen en kampen terecht, waarover hij zijn autobiografische boek [Achter tralies en prikkeldraad](#) (1925) schreef. Na de Eerste Wereldoorlog keer hij terug naar Duitsland, waar hij de “[Beginselverklaring van het syndicalisme](#)” schrijft.

De *Freie Vereinigung deutscher Gewerkschaften* (vert. Vrije Vereniging van Duitse Vakbonden, FVdG) was een vakbond welke in eerste instantie aan de sociaaldemocratische SPD gelieerd was. In 1908 brak deze echter met de SPD en werd steeds syndicalistischer en anarchistischer. Rocker stond kritisch tegenover de houding van de FVdG ten opzichte van de November Revolutie in Rusland, dit vanwege zijn kritiek op het Marxisme en hun concept van de dictatuur van het proletariaat. Terwijl de FVdG vanaf 1918 snel groeit, verslechterd echter de relatie met de communisten. Dit gaat zelfs zo ver dat uiteindelijk syndicalistische leden uit de KPD worden gegooid.

In december 1919 wordt er een congres van de FVdG gehouden waar Rockers [Beginselverklaring van het syndicalisme](#) wordt voorgedragen. Deze verklaring wordt met grote bijval aangenomen. Niet lang daarna zal de FVdG zichzelf omdopen tot de [Freie Arbeiter-Union Deutschlands](#) (FAUD).

In 1920 wordt Rudolf Rocker op bevel van Gustav Noske, op dat moment minister van defensie voor de SPD, op last van “oproepen tot stakingen” en “gevaar voor de veiligheid van het rijk” opgepakt.

In 1921 verschijnt bij uitgeverij *Der Syndicalist* Rockers brochure *Het Bankroet van het Russische staatscommunisme*. In 1922 wordt de [internationale arbeidersassociatie](#) (IWA) opgericht - Rudolf Rocker, [Alexander Schapiro](#) en [Augustin Souchy](#) worden in Berlijn tot voorzitters van deze nieuw opgerichte syndicalistische internationale verkozen. In 1924 verschijnt Rockers boek *Johann Most - het leven van en rebel*.

Strijd tegen het fascisme

Na de Rijksdagbrand in 1933 vlucht Rudolf Rocker via Londen naar de Verenigde Staten. In verband met de [Spaanse Burgeroorlog en Revolutie](#) reist hij langs vele steden in de VS, houdt voordrachten en schrijft boeken en brochures. In 1936 verschijnt de tekst *The truth about Spain*, in 1937 gevolgd door *The tragedy of Spain*. Dat jaar verschijnen ook twee boeken van zijn hand, *Anarcho-syndicalisme, theorie en praktijk* en zijn belangrijkste werk [Nationalisme en cultuur](#). Die laatste titel werd in New York uitgegeven en kort daarop in Buenos Aires naar het Spaans vertaald. Pas in 1949 zou dit meerbandige boek in Duitsland uitgegeven worden bij uitgeverij *Oetinger* in Hamburg onder de titel *Die Entscheidung des Abendlandes*.

Na de nederlaag van de Spaanse anarchisten leid hij aan een lichamelijke instorting en is lange tijd ernstig ziek. Tijdens de Tweede Wereldoorlog schrijft hij voor de anarchistische krant *La Protestera* in Argentinië. Ook verschijnen meerdere boeken, brochures en artikelen van hem in Argentinië, Mexico en India.

De naoorlogse jaren

Na het einde van de Tweede Wereldoorlog verschijnt zijn brochure *Overwegingen over Duitsland*, dat door zijn kameraden in Duitsland met gemengde gevoelens ontvangen wordt. In 1950 verschijnt zijn boek *Max Nettlau - El Herodoto de la anaquia* (in 1956 vertaald naar het Zweeds). Van 1949 tot 1953 schrijft Rocker verschillende artikelen voor het magazine *Freie Gesellschaft* waar later ook de brochures *Der Leidensweg der Zensl Mühsam*, *Heinrich heine - Ein deutscher Dichter als Prohet* en *Absolutistische Gedankengänge im Socialismus*.

In 1954 sterft Rockers levenspartner en kameraad [Milly Witkop](#). Vier jaar later sterft ook Rudolf Rocker op 85 jarige leeftijd.

Teksten

- [Beginselverklaring van het Syndicalisme](#), 1919 (toespraak)
- [Anarchisme en organisatie](#), 1921
- [Diktatuur en revolutie](#), 1921
- [De gevaren der nationale ideologie voor den bevrijdingsstrijd van het proletariaat](#), 1931
- [De weg naar het Derde Rijk](#), 1934
- [De syndicalistische beweging](#), 1935
- [Het machtsbeginsel in de geschiedenis](#), 1935
- [Staat en cultuur](#), 1935
- [Max Nettlau 70 jaar](#), 1935
- [De geschiedenis van de anarchistische filosofie van Lao-Tse tot Kropotkin](#), 1938
- [Mühsams laatste dagen in vrijheid](#), 1947 (fragmenten)

- [Achter tralies en prikkeldraad - Deel I, Deel II](#), 1925 (boek)
- [Nationalisme en cultuur - Deel I, Deel II, Deel III](#), 1937 (boek), ([fragment](#))

Over Rudolf Rocker

- [Rudolf Rocker 60 jaar](#), 1933

Voetnoten

- [1] S. anarchistische texte, tekst 10 - Johann Most, "Kommunistischer Anarchismus"
- [2] S. anarchistische texte, tekst 1 - Michael Bakoenin, "Freiheit und Sozialismus"
- [3] De "Jungen" was een oppositiegroep binnen de SPD die zich tegen de verburgerlijking van de "arbeiderspartij" SPD verzette. Woordvoerders waren Karl Wildberger, Richard Baginski en Bruno Wille.
- [4] Sepp Oerter: in zijn jonge jaren anarchist, na de Tweede Wereldoorlog ministerpresident van Braunschweig. Hij stierf kort voor het aantreden van Hitler.
- [5] Fritz Oerter: anarchistische schrijver.
- [6] B. Bernard: aanhanger van de "Jungen" in de SPD, anarchist
- [7] Paul Kampfmeyer: aanhanger van de "Jungen" in de SPD, later archivaris van de partij-archieven van de SPD.

From:

<https://www.anarchisme.nl/> - **Anarchisme.nl**

Permanent link:

https://www.anarchisme.nl/namespace/rudolf_rocker

Last update: **21/07/21 17:08**